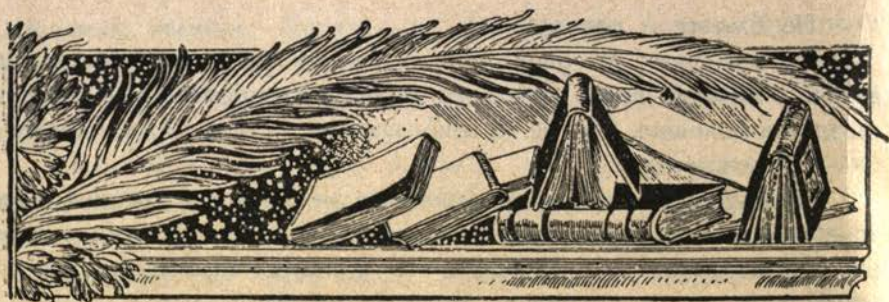

Л. Б. Хавкина

Развитие на книгата

Книгата съществува от незапомнени времена. Дълъгъ е пътът на нейното историческо развитие.

Когато у първобитния човѣкъ се появили първитѣ проблески на духовенъ животъ, той почналъ да се стреми да предава своитѣ впечатления и мисли въ видъ на рисунка. Разбира се, тази негова рисунка била още проста и несъвършена.

Голѣма крачка направилъ човѣкътъ съ изобретяването на писменнитѣ знаци. Чрезъ тѣхъ той могълъ да затвърди речта си.

Въ разни времена и у разни народи характерътъ на писменнитѣ знаци се измѣня. Отначало съ всѣки отдѣленъ знакъ се изобразява понятие, дума; после започватъ да изобразяватъ частъ отъ такава — сричка; най-после се постига най-голѣмото усъвършенствуване — знацитѣ служатъ за образи на отдѣлнитѣ звукове, отъ които е съставена човѣшката речъ.

*

Най-старъ материалъ за книги е билъ камѣкътъ, върху който писменнитѣ знаци били дълбани.

Постепенно опитвани били различни други материали: дървена кора, листа, глинени кирпичи, металически пластинки, дъсчици намазани съ восѣкъ, коприненъ платъ и др.

Преди три хиляди години особено общедостъпенъ е билъ **папирусътъ** — тънка хартия, направена отъ растителни влакна. Върху папируса могло да се пише само на едната страна, защото мастилото или боята попивали и минавали и върху другата. Папируса свивали на руло, и така запазвали книгитѣ за дълго време.

Наредъ съ папируса изнамѣренъ билъ по-набитъ и по-здравъ материалъ за писане — пергаментътъ (кожена хартия). Употрѣбението на пергамента започнало преди Рожд. Христово и продължавало презъ цѣлата епоха на сръднитѣ вѣкове.